

Un barret “fet a mà”

EL MIRADOR**MAGÍ CAMPS**
Barcelona

Vivim moments marcats per un retorn a les arrels, a les coses bàsiques de la vida. Hi ha qui ho atribueix a la pandèmia, que ens va fer canviar la perspectiva de moltes coses, però la veritat és que fa temps que una part de la humanitat, potser cansada d'avançar amb passos de gegant cap a no se sap ben bé on, s'ha aturat a rumiar i a reflexionar la manera de viure amb uns paràmetres de dimensions més humanes.

El cicle que acaba d'estrenar la Fundació Romea respon a aquestes reflexions. En els seus actes dels dilluns, ahir va encetar el cicle *Pensar amb les mans*, que oferirà al públic en directe l'elaboració de tres peces: un

MIQUEL GONZÁLEZ / SHOOTING

Gema Galdón confegeix un barret a l'escenari del teatre Romea

barret, un instrument musical i una jaqueta.

“Un dels atributs que més valem a l'hora de comprar roba, objectes o mobles és que estigui fet a mà”, va afirmar Fèlix Riera a la presentació d'aquesta performance artística. El director de la Fundació Romea hi va afegir: “L'artesà personalitza la peça, la fa única, a diferència de les que estan fabricades en sèrie. L'etiqueta ‘fet a mà’ està desapareixent; ja no es veuen artesans al carrer fent coses amb les mans”.

Riera també va esmentar Heidegger. El filòsof alemany deia que “haviem de pensar amb les mans”. I va concloure: “Si una societat ignora l'artesà i la seva subtilesa, alguna cosa està fallant”. Tot seguit va anunciar “el miracle de l'atenció”, perquè la proposta del cicle és veure un artesà treballar amb les mans dalt de l'escenari del Romea. I així va ser, sense cap artifici, sense música, només el so de les mans tocant els materials, enfi-

lant l'agulla, cosint, donant forma. Ahir era el torn del barret, l'acte I del cicle: *Sutura*, a càrrec de l'artista plàstica Gema Galdón, acompanyada del comentari de Jaime Serra, artista multidisciplinari i periodista.

Galdón no va obrir la boca; tot el seu missatge va raure en el gest, en la feina, en les mans mo-

La Fundació Romea enceta el cicle ‘Pensar amb les mans’ amb Gema Galdón i Jaime Serra

vent i donant forma a un tul blanc que es va acabar convertint en un barret ostentós. L'artista del taller Gema Galdón Hat Gallery, del barri de Gràcia de Barcelona, encara va tenir temps de fer, amb un sobrant de la roba del barret, un tocat a tall de cresta, que és el que va acabar lluint la resta de la performance, mentre sostenia l'altre amb les mans.

Llavors Jaime Serra va pujar a l'escenari. De negre de cap a peus, tocat amb un barret cordovès i un diccionari a les mans, va dissertar sobre el significat de la paraula *barret*, mentre la barretaire romania de perfil i quieta.

“Què és un barret?, em demano”, va començar. Va consultar aquesta paraula al diccionari, llegint-ne accepció rere accepció. “Descartades les altres accepcions, opto per la que diu que és una peça per cobrir el cap”. A partir d'aquí, saltant de paraula en paraula del primer sentit de barret, va construir un discurs semàntic sobre el significat de tot plegat, amb els matisos que li aportaven mots com *peça*, *cobrir*, *cap*, *constar*, *copa* i *ala*.

“Un barret és un poema, i construir-lo, un acte de poesia en si mateix”, va concloure. ●